

INDIAN JOURNAL OF MULTILINGUAL RESEARCH AND DEVELOPMENT

Social Equality and Humanism in Kapilar Agaval: A Comparative Perspective

S. Venugopal ^{a, *}

^a Department of Tamil, Dr.R.A.N.M Arts and Science College, Rangampalayam, Erode – 638009, India

*Corresponding author Email: venutamilphd20@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2631>

Received: 21-06-2026; Revised: 19-08-2026; Accepted: 23-08-2026; Published: 02-09-2026

Abstract: Tamil literary tradition has historically served not only as a medium for expressing individual emotions but also as an important repository of the social, ethical, political, and cultural life of Tamil society. In this context, Kapilar Agaval presents a range of reflections and ideological positions concerning social organization and human relationships. This study examines the social thought articulated in the text, focusing particularly on caste, birth, lineage, gender distinctions, education, labour, religion, scriptural authority, life and death, and human unity. The assertion that “All Are One Community; All Are One Human Kind” challenges social divisions based on birth and foregrounds the principle of human equality. Adopting a comparative approach, the study examines the social ideas found in Kapilar Agaval alongside selected ethical and social perspectives expressed in major Tamil works such as Thirukkural, Purananuru, and Naladiyar. The comparison focuses on concepts of equality, virtue, human dignity, social responsibility, and the rejection of discriminatory social distinctions. The analysis demonstrates that the social vision represented in Kapilar Agaval shares significant continuities with the long-standing Tamil intellectual tradition of equality, ethical conduct, and humanism, while also articulating distinctive perspectives on social divisions and human relationships. The study argues that Kapilar Agaval can be understood as part of a broader continuum of Tamil social thought that questions inherited hierarchies and emphasizes human unity. By examining its ideas in relation to earlier Tamil literary traditions, the study highlights both the continuity and ideological distinctiveness of its social vision and demonstrates the enduring relevance of its reflections on equality, education, labour, gender, religion, and human solidarity.

Keywords: Kapilar Agaval, Naladiyar, Purananuru, Principle of Human Equality, Tamil society

Language: Tamil

கபிலர் அகவலில் சமூகச் சிந்தனைகள்

ச. வேணுகோபால் அ. *

^அ தமிழ்த்துறை, டாக்டர் ஆர்.ஏ.என்.எம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ரங்கம்பாளையம், ஈரோடு - 638009

முன்னுரை

இலக்கியம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் கலை வெளிப்பாடு மட்டுமன்று; அது அக்காலச் சமூக நிலைகளை வெளிப்படுத்தும் பண்பாட்டு ஆவணமாகவும் விளங்குகிறது. சமூக உறவுகள், அதிகாரப் படிநிலைகள், நம்பிக்கைகள், சமயக் கருத்துகள், அறவியல் மதிப்பீடுகள், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஆகியவை இலக்கியத்தின் வழியாக வெளிப்படுகின்றன. இதனால் ஒரு படைப்பின் இலக்கியத் தன்மையை மட்டும் ஆராய்வதைவிட, அதன் சமூகக் கருத்தியலையும் ஆராய்வது இன்றைய இலக்கியத் திறனாய்வில் இன்றியமையாததாகிறது. இந்நிலையில் *கபிலர் அகவல்* குறிப்பிடத்தக்க கவனத்தைப் பெறுகிறது.

சமூகச் சிந்தனைக்கான அடித்தளம்

கபிலர் அகவலின் தொடக்கத்திலேயே பல்வேறு சமூக மதிப்பீடுகள்
கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகின்றன:

“ஆண் சிறப்பினரா? பெண் முதிதோ? அன்றி

அலிமுதிதோ? நாள் தான் முதிதோ?

கோள் தான் முதிதோ?

நல்வினை முதிதோ? தீவனை முதிதோ?

செல்வம் சிறப்போ? கல்வி சிறப்போ” (Ilankumaranar, 2023)

இவ்வினாக்களின் அமைப்பை நோக்கும்போது, கபிலர் ஒரு கருத்தை மட்டும் முன்வைக்காமல், சமூக மதிப்பீடுகள் எவ்வாறு உருவாகின்றன என்பதை சிந்திக்கத் தூண்டுகிறார். “ஆண்” என்பதனால் சிறப்பு வருமா? “பெண்” என்பதனால் தாழ்வு ஏற்படுமா? கல்வி உயர்ந்ததா? வேறு ஏதாவது உயர்ந்ததா? என்ற கேள்விகள் தொடர்ந்து எழுகின்றன.

இதில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான கூறு கேள்வி எழுப்பதல் ஆகும். கேள்வி எழுப்பதல் என்பது பகுத்தறிவுச் சிந்தனையின் தொடக்கநிலை. மரபு என்பதால் எல்லாவற்றையும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாமல், அதன் அடிப்படையை ஆராய்வதே பகுத்தறிவின் பண்பாகும். இதன் அடிப்படையில் கபிலர் அகவலின் சமூகச் சிந்தனை, மரபை மறுக்கும் மரபை விசாரிக்கும் அணுகுமுறையாக அமைகிறது.

சாதி எதிர்ப்பும் சமத்துவமும்

கபிலர் அகவலில் மிகவும் வலிமையாக வெளிப்படும் சமூகச் சிந்தனை சாதி எதிர்ப்பாகும். சாதி என்பது பிறப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனிதர்களை உயர்வு-தாழ்வாகப் பிரிக்கும் சமூக அமைப்பு. இந்நூல் அத்தகைய பிரிவின் அடிப்படையையே கேள்விக்குட்படுத்துகிறது. நூலில் பல்வேறு சமூகப் பிரிவுகளையும் இன அடையாளங்களையும் குறிப்பிட்ட பின்னர் மனிதப் பிறப்பு தொடர்பான கேள்விகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. மேலும்,

“ஒருவகைச் சாதியாம் மக்கள் பிறப்பிலார்”

என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகிறது (Ilankumaranar, 2023)

இக்கருத்து சாதி என்பது இயற்கையால் வழங்கப்பட்ட நிலையான பிரிவு அன்று என்பதை உணர்த்துகிறது. மனிதர்கள் பிறக்கும்போது சாதிப் பெயருடன் பிறப்பதில்லை; பிறப்புக்குப் பின்னர் சமூக அமைப்பு அவர்களுக்கு அடையாளங்களை வழங்குகிறது. எனவே பிறப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்படும் உயர்வு-தாழ்வு இயற்கைக்கு முரணானதாகிறது. இதனைத் திருவள்ளுவரின் புகழ்பெற்ற குறளோடு ஒப்பிடுவது மிகவும் பொருத்தமானது:

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.” (Gopalakrishnakon, 1935)

திருவள்ளுவர் பிறப்பு அனைவருக்கும் பொதுவானது என்றும் மனிதர்களுக்கிடையிலான வேறுபாடு அவரவர் செய்தொழிலால் உருவாகிறது என்றும் எடுத்துரைக்கின்றார். கபிலர் அகவலின் “எல்லாரும் ஒருகுலம்; எல்லாரும் ஒரினம்” என்ற கருத்தும் பிறப்பின் அடிப்படையிலான உயர்வு-தாழ்வை மறுக்கிறது. இதன் மூலம் “பிறப்பு” என்பது மனிதர்களைப் பிரிப்பதற்கான அளவுகோல் அன்று என்ற தமிழ்ச் சிந்தனையின் தொடர்ச்சியை அறிய முடிகிறது.

“எல்லாரும் ஒருகுலம்” - சமத்துவக் கருத்தியல்

கபிலர் அகவலின் சமத்துவச் சிந்தனையை மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தும் பகுதி:

“நானிலம் அறியா நால் வகைச் சாதி

ஒட்டியர், மிலேச்சர், ஊணர், சிங்களர்,

இட்டிடைச் சோனகர், யவனர், சீனத்தார்

பற்பலர் நாட்டினும் பார்ப்பனர் இலையால்;

முற்படைத்த தனில்வே றாகிய முறைமைபோல்;

நால்வகைச் சாதிஇந் நாட்டில் நாட்டினீர்;

ஒழுக்கம் ஒன்றே ஒங்கிய குடிமை

மேல் வகை கீழ்வகை விளங்குவ தொழுக்கால்.”

இவ்வரிகளில் முதலில் “நால் வகைச் சாதி” என்பது உலகளாவிய இயற்கை ஒழுங்கு அல்ல என்பதைச் சுட்டுகிறது. ஒட்டியர், மிலேச்சர், ஊணர், சிங்களர், சோனகர், யவனர், சீனத்தார் எனப் பல்வேறு இனத்தவரும் பல நாடுகளில் வாழ்ந்தபோதிலும், அவர்களிடையே இந்நாட்டில் நிலைநிறுத்தப்பட்டதாகக் காட்டப்படும் நால்வகைச் சாதி அமைப்பு காணப்படவில்லை என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகிறது.

இதன்மூலம் சாதி என்பது மனிதப் பிறப்பின் இயற்கையான அடையாளமன்று; குறிப்பிட்ட சமூக வரலாற்றுச் சூழலில் உருவாக்கப்பட்ட சமூகக் கட்டமைப்பு என்ற கருத்தியல் நிலைப்பாட்டை இப்பகுதி வெளிப்படுத்துகிறது.

“நால்வகைச் சாதி இந்நாட்டில் நாட்டினர்” என்ற தொடர் குறிப்பாக கவனிக்கத்தக்கது. இங்கு “நாட்டினர்” என்ற வினைச்சொல் சாதி அமைப்பு இயற்கையாகத் தோன்றியதன்று, நாட்டப்பட்ட ஒன்று என்ற பொருளுணர்வைத் தருகிறது. அதாவது, பிறப்பின் அடிப்படையில் மனிதர்களைப் பிரிக்கும் நடைமுறை ஒரு சமூகத் தலையீட்டின் விளைவு எனக் கவிதை கேள்விக்குட்படுத்துகிறது. இதுவே இப்பகுதியின் சமூக விமர்சனத்தின் மையமாக அமைகிறது. இதற்கு அடுத்ததாக,

“ஒழுக்கம் ஒன்றே ஒங்கிய குடிமை

மேல் வகை கீழ்வகை விளங்குவ தொழுக்கால்”

என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகிறது. இங்கு மனிதனின் உயர்வு-தாழ்வு பிறப்பினால் தீர்மானிக்கப்படக் கூடாது; ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே மனித மதிப்பு மதிப்பிடப்பட வேண்டும் என்ற மாற்று அறக்கோட்பாடு முன்வைக்கப்படுகிறது. இதனால், சாதியை மறுக்கும் நிலைப்பாட்டுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல், அதற்குப் பதிலாக ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட குடிமைச் சமத்துவத்தை இப்பகுதி முன்வைக்கிறது. இந்தக் கருத்து திருக்குறளின்,

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.” (Gopalakrishnakon, 1935)

என்ற குறளுடன் கருத்தியல் நிலையில் ஒப்பிடத்தக்கது. திருவள்ளுவர் பிறப்பு எல்லோருக்கும் பொதுவானது என்றும், மனிதர்களுக்கிடையிலான சிறப்பு அவரவர் செயற்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே அமையும் என்றும் கூறுகிறார். கபிலர் அகவலின் இப்பகுதி, பிறப்பின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படும் மேல்-கீழ் நிலையை மறுத்து ஒழுக்கத்தை மனித மதிப்பீட்டின் அளவுகோலாக முன்வைக்கிறது. மேலும், புறநானூறு 192-இல் கணியன் பூங்குன்றனார்,

“யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்”

என்று உலகப் பொதுமையை முன்வைப்பதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. எனவே, கபிலர் அகவலின் இப்பகுதியைத் தனித்த சாதி எதிர்ப்புக் கருத்தாக மட்டுமல்லாமல், பிறப்பு → சாதி → உயர்வு - தாழ்வு என்ற சமூகப் படிநிலைக்கு எதிராக மனிதப் பொதுமை → ஒழுக்கம் → குடிமை என்ற மாற்று மதிப்பியல் முன்வைக்கப்படும் பகுதியாகக் காணலாம் (Puliyur Kesigan, 2010).

மனிதநேயமும் உலகப் பொதுமையும்

சமத்துவச் சிந்தனையின் இயல்பான விளைவு மனிதநேயம். மனிதனை முதன்மைப்படுத்தும் அணுகுமுறையே மனிதநேயத்தின் அடிப்படை. கபிலர் அகவலில் மனிதர்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளைவிட அவர்களுக்கிடையிலான பொதுமையே வலியுறுத்தப்படுகிறது. நூலின் இறுதிப் பகுதியில்,

“குலமும் ஒன்றே; குடியும் ஒன்றே;

இறப்பும் ஒன்றே; பிறப்பும் ஒன்றே”

என்ற கருத்து இடம்பெறுகிறது.

இங்கு “ஒன்றே” என்ற சொல் கருத்தியல் அழுத்தத்துடன் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. குலம், குடி, பிறப்பு, இறப்பு போன்ற சமூக-இயற்கை அடையாளங்கள் அனைத்தும் பொதுமையானவை எனக் காட்டப்படுகின்றன.

பாலின சமத்துவம்

கபிலர் அகவலின் முதல் வினாவாகவே,

“ஆண் சிறப்பினரா? பெண் முதிதோ? அன்றி

அலிமுதிதோ? (Ilankumaranar, 2023)

என்ற கேள்வி அமைந்துள்ளது.

இக்கேள்வியின் முக்கியத்துவம், சமூகத்தின் பாலின வேறுபாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அதை விசாரணைக்கு உட்படுத்துவதில் தான் உள்ளது. “சிறப்பு” என்பது பாலினத்தால் தீர்மானிக்கப்படுமா என்ற கேள்வி இங்கு எழுகிறது.

பின்னர் ஆண் - பெண் - அலி பிறப்பை இயற்கைச் செயல்முறையோடு தொடர்புபடுத்திக் கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன. இதனால் பாலின வேறுபாடு இயற்கையான உயர்வு-தாழ்வை நிர்ணயிக்காது என்ற கருத்து வலுப்பெறுகிறது.

இதனை நவீன பெண்ணியக் கோட்பாட்டின் முழுமையான வெளிப்பாடாகக் கருதாமல், பாலின அடிப்படையிலான சமூக மதிப்பீட்டை மறுபரிசீலனை செய்யும் சமத்துவச் சிந்தனையின் தொடக்கநிலையாகக் கருதலாம்

சாத்திரம், சமயம், பகுத்தறிவு

சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை நிலைநிறுத்துவதில் மரபு, சாத்திரம், சமயம் ஆகியவற்றின் பங்கு குறித்து கபிலர் அகவல் கேள்வி எழுப்புகிறது. குறிப்பாகச் சாதி வேறுபாட்டை ஆதரிக்கும் கருத்துகள் இயற்கையோடு ஒப்பிட்டு ஆராயப்படுகின்றன.

இந்நூலின் சாதி குறித்த பகுதி சமூகப் பிரிவுகளின் செயற்கைத் தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் மூலம் “சாத்திரம் கூறுகிறது” என்பதற்காக ஒரு கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், அதன் இயற்கைத் தன்மையையும் மனிதநேயப் பொருத்தத்தையும் ஆராய வேண்டும் என்ற அணுகுமுறை வெளிப்படுகிறது.

இங்கு பகுத்தறிவு என்பது மத மறுப்பு என்ற ஒரே பொருளில் அமையவில்லை. மாறாக, மரபை விசாரித்தல், காரணத்தைத் தேடுதல், இயற்கையை அளவுகோலாகக் கொள்ளுதல், மனித நலனை முன்னிறுத்துதல் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பாக அமைகிறது. இதுவே கபிலர் அகவலின் சமூகச் சிந்தனையை வெறும் சாதி எதிர்ப்பிலிருந்து விரிவான அறிவுசார் சமூக விமர்சனமாக மாற்றுகிறது.

உயிர்-இறப்பு மற்றும் மனிதப் பொதுமை

மனிதர்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள் எவ்வளவு செயற்கையானவை என்பதை உணர்த்தும் மற்றொரு தளமாக உயிர்-இறப்பு அமைகிறது. *கபிலர் அகவல்*,

“இறப்பும் ஒன்றே; பிறப்பும் ஒன்றே”

என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறது.

பிறப்பு அனைவருக்கும் பொதுவானது; இறப்பும் அனைவருக்கும் பொதுவானது. இந்த இயற்கை உண்மையின் முன்னால் சாதி, குலம், செல்வம், அதிகாரம் போன்ற வேறுபாடுகள் நிலையற்றவையாகின்றன.

கபிலர் அகவலும் தமிழின் சமூகச் சிந்தனை மரபும்

கபிலர் அகவலை தனிப்பட்ட ஒரு நூலாகப் பார்ப்பதைவிட, தமிழின் நீண்ட சமூகச் சிந்தனை மரபில் பொருத்திப் பார்ப்பதே அதன் கருத்தியல் முக்கியத்துவத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்தும். சங்க இலக்கியம், “யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்.” என்று மனிதப் பொதுமையை முன்வைக்கிறது. திருக்குறள்: “பிறப்பொக்கும் என்பதன் மூலம் எல்லா உயிர்க்கும். பிறப்புச் சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. “நாலடியார்: “கல்வி கரைஇல” என்று கல்வி மற்றும் அறிவின் மதிப்பை உணர்த்துகிறது. இதன் தொடர்ச்சியாகவே கபிலர் அகவல் இச்சிந்தனைகளைச் சமூகச் சமத்துவம், சாதி எதிர்ப்பு, பகுத்தறிவு ஆகிய தளங்களில் ஒருங்கிணைக்கிறது.

கபிலர் அகவலின் மொழிநடை

கபிலர் அகவலில் மொழிநடைக்கும் முக்கியப் பங்கு உண்டு. குறிப்பாக வினா, மறுப்பு, மீளுரைத்தல், எதிரிணை அமைப்பு ஆகிய உத்திகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

“ஆண் - பெண்”, “பிறப்பு - இறப்பு”, “குலம் - குடி”, “உயர்வு - தாழ்வு” போன்ற எதிரிணைகள் சமூக முரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. அதேவேளை “எல்லாரும்”, “ஒன்றே” போன்ற சொற்களின் தொடர்ச்சியான பயன்பாடு சமத்துவக் கருத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

எனவே *கபிலர் அகவலின்* சமூகக் கருத்தியலை அதன் உள்ளடக்கத்தோடு மட்டும் நிறுத்திவிட முடியாது. வடிவமும் கருத்தும் ஒன்றிணைந்து செயல்படும் தன்மை இந்நூலின் முக்கியமான இலக்கியப் பண்பாகும்.

முடிவுரை

கபிலர் அகவல் சமூகத்தைப் பற்றிய ஆழமான கேள்விகளை எழுப்பும் கருத்தியல் இலக்கியமாக விளங்குகிறது. சாதி, பிறப்பு, குலம், குடி, பாலினம், கல்வி, உழைப்பு, சாத்திரம், சமயம், உயிர், இறப்பு ஆகிய பல்வேறு தளங்களை ஒரே சமூகச் சிந்தனைப் பரப்பிற்குள் கொண்டு வந்து, மனிதனை மையப்படுத்திய பார்வையை உருவாக்குகிறது. *கபிலர் அகவல்* தமிழின் சமூகச் சிந்தனை வரலாற்றில் சங்க இலக்கியத்தின் மனிதப் பொதுமை, திருக்குறளின் பிறப்புச் சமத்துவம், அற இலக்கியங்களின் அறிவு-அறச் சிந்தனை ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து, சமூகச் சமத்துவம் மற்றும் பகுத்தறிவு நோக்கில் விரிவுபடுத்தும் படைப்பாக மதிப்பிடத்தக்கது.

References

- Gopalakrishnakon, M. (1935) Thirukural moolamum Vesesaniyanaviruthamum, Meenambikai Press, Maduria, India
Ilankumaranar, (2023) Kabilar Agaval, Thiruvalluvar Thvachalai, Trichy, India
Puliyur Kesigan, (2010) Purananuru Moolamum Uraiyum, Saradha Pahtipagam, Chennai, India

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2026. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

S. Venugopal, Social Equality and Humanism in Kapilar Agaval: A Comparative Perspective, Indian Journal of Multilingual Research and Development, Vol 7, Iss 3, (2026) 1-5. DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2631>

